

De Indiase biologische beweging komt langzaam maar zeker op gang

Biologische landbouw in India

India is bezig zich op de kaart te zetten als nieuwe speler in de markt van de biologische productie. Het potentieel is er zeker, maar er moet nog heel wat gebeuren op het gebied van marketing, langetermijnstrategie en logistiek.

TEKST TAMILARASI ESWARAMUTHY & YOLANDE SAMMWEL

FOTO'S OFAI & TAMILARASI ESWARAMUTHY

Vóór de groene revolutie in de jaren '60 was de Indiase landbouw standaard biologisch. De negatieve effecten van de groene revolutie in India zijn uitgebreid beschreven door milieudeskundigen als Vandhana Shiva (Shiva 1992) en Claude Alvares (Alvares 1992). De groene revolutie zette de poorten open voor multinationals, waardoor de kennis van de traditionele biologische landbouw verloren ging. Ook kwam er een einde aan de genetische biodiversiteit van inheemse plantensoorten, die waren aangepast aan de plaatselijke ecologische omstandigheden en daardoor beter bestand waren tegen droogte, ziekten en plagen.

Na 1990 is de biologische beweging echter in het hele land weer nieuw leven ingeblazen dankzij verschillende revolutionaire voorvechters, samen met een groot aantal boeren, sociale activisten, milieudeskundigen en bewuste consumenten. De biologische landbouw is officieel door de Indiase regering erkend in het jaar 2000, met het oog op de export. Een jaar later werd het National Programme on Organic Production (NPOP) gelanceerd door het minis-

terie van handel en industrie. Binnen NPOP functioneert de stuurgroep die de nationale biologische standaarden (NSOP) heeft vastgesteld, gebaseerd op de IFOAM-standaarden en het nationale accreditatiebeleid (NPOP2001). De Agricultural & Processed Food Products Export Development Authority (APEDA) is als lid van de stuurgroep belast met de accreditatie en administratie van alle biologische certificeringsinstanties. De APEDA houdt zich bezig met de biologische productie in India en met de beleidsbepalingen daaromtrent.

Export

Vanaf 2000 zijn er met steun van internationale certificeringsinstanties grote, op export gerichte biologische boerderijen opgezet. De biologische producten vonden hun weg naar de Amerikaanse en Europese markt.

Een paar cijfers: 0,3 % van de totale landbouwgrond in India, oftewel 528.171 hectare, wordt gebruikt voor biologische landbouw (zowel gecertificeerd als nog in

'De NPOP zou er goed aan doen om strategieën te ontwikkelen voor biologische marketing op de langere termijn.'

omschakeling). De Indiase export binnen de biologische sector wordt geschat op 768 miljoen dollar (Ramesh, Panwar et al. 2010). 80% van de landbouweconomie is echter afkomstig van kleine en middelgrote boerderijen van minder dan twee hectare (BIRTHAL 2008). De NPOP heeft samen met de productschappen voor thee, koffie en specerijen een groot aantal nationale en regionale biologische landbouwprojecten opgezet, waarbij veel aandacht is voor bijeenkomsten, trainingen en boerderijbezoeken. Bovendien worden er subsidies verstrekt voor verschillende composteringsmethodes. Ondanks deze voorzieningen blijken boeren meestal alleen voor de korte termijn te motiveren voor de biologische landbouw. De NPOP zou er daarom goed aan doen om strategieën te ontwikkelen voor biologische marketing op de langere termijn.

Toch heeft nu elke deelstaat zijn eigen biologische initiatieven, waaraan een redelijk aantal boeren deelnemen. Dat is te danken aan de inspanningen van experts als Naryanna Reddy en Nammalvar. Hotspots op het gebied van de biologische landbouw in India zijn Tamilnadu, Andra Pradesh, Punjab, Haryana, Gujarat, Madhya Pradesh, Maharashtra, Kerala, Karnataka. In deze staten had ook de groene revolutie zijn grootste impact, en het zijn ook de staten waar honderden inspirerende leiders in deze sector vandaan komen. Op dit moment schakelen ook andere, minder door de groene revolutie getroffen deelstaten als Uttarakhand, Sikkim, Arunachal Pradesh, Mizoram en Himachal Pradesh om naar biologische landbouw.

Certificering

Sinds 2006-07 zijn er in veel deelstaten nationale biologische certificeringsprogramma's opgezet door de NPOP, waarbij lagere kosten gelden dan bij privé-certificeringsorganisaties. Er is echter nog geen begin gemaakt met de binnen- en buitenlandse marketing van de aldus gecertificeerde biologische producten. Tegelijkertijd is er een systeem opgezet voor de certificering van bio-producten voor de plaatselijke en binnenlandse markt, Participatory Guarantee System (PGS) geheten. Het systeem heeft de weg naar het bewustzijn en het vertrouwen van de consument echter nog niet gevonden.

Alleen kleinschalige 'groene' winkels verkopen de Indiase biologische producten, omdat supermarkten en grote ketens zich nog niet op die markt hebben begeven. Dit soort kleinschalige groene initiatieven zijn wijdverbreid in het hele land, maar de meeste ervan redden het niet op de lange termijn. De voornaamste oorzaken daarvan zijn gebrekkige transport- en opslagmogelijkheden, en gebrek aan continuïteit in zowel aanbod als vraag.

Vanuit het perspectief van de boeren vormt het ontbreken van een marktorganisatie, samen met een gebrek aan logistiek en prijsbeleid, het grootste probleem. En vanuit internationaal perspectief vormen GMO's (genetisch gemodificeerde organismen) een bedreiging voor de duurzaamheid van de biologische landbouw. Maar omdat de Indiase biologische productie steeds meer erkenning krijgt op de internationale markt, is er hopelijk voor onze biologische boeren toch een goede toekomst weggelegd. ■

Tamilarasi Eswaramuthy is de dochter van een biologische boer uit Zuid-India. Ze studeert biologische landbouw (organic farming) aan Wageningen University. tamilragul@gmail.com of tamilarasi.eswaramuthy@wur.nl

Zie ook:

- BIRTHAL, P. S. (2008). "Linking smallholder livestock producers to markets: Issues and approaches." *Indian Journal of Agricultural Economics* 63(1): 19-37.
- Ramesh, P., N. R. Panwar, et al. (2010). "Status of organic farming in India." *Current Science* 98(9): 1190-1194.
- Shiva, V. (1992). "The violence of the Green Revolution: Third World agriculture, ecology and politics." *The violence of the Green Revolution: Third World agriculture, ecology and politics.*
- Alvares, C. (1992.) "Science, Development And Violence: The Revolt Against Modernity." Oxford university press
- Archieved from APEDA, (2001) "National programme on Organic production" http://www.apeda.gov.in/apedawebsite/organic/ORGANIC_CONTENTS/English_Organic_Sept05.df

Tamilarasi Eswaramuthy:
'Dit artikel is gebaseerd op mijn eigen onderzoek naar de ervaringen en inzichten van honderden biologische boeren en deskundigen in heel India, en geschreven voor al deze revolutionaire voorvechters'